

MAGYAR KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA

T/11739. számú

törvényjavaslat

**az Európai Unió tisztviselőinek és más alkalmazottainak nyugdíj-biztosítási
átutalásáról és visszautalásáról**

Előadó:

**Dr. Herczog László
szociális és munkaügyi miniszter**

Budapest, 2010. február

2010. évi ... törvény

az Európai Unió tisztviselőinek és más alkalmazottainak nyugdíj-biztosítási átutalásáról és visszautalásáról

Az Országgyűlés az Európai Unió intézményeiben foglalkoztatottak nyugdíjjogainak érvényesítése érdekében az alábbi törvényt alkotja:

Értelmező rendelkezések

1. §

E törvény alkalmazásában

a) uniós intézmény: az Európai Unió intézménye, valamint az Európai Közösségek tisztviselőinek személyzeti szabályzatáról és egyéb alkalmazottainak alkalmazási feltételeiről szóló, 1968. február 29-i 259/68/EGK, Euratom, ESZAK tanácsi rendeletben (a továbbiakban: SR.) meghatározott más olyan intézmény, amelynek uniós tisztviselője nyugdíj-biztosítási átutalásra vagy visszautalásra az SR. alapján jogosult,

b) uniós tisztviselő: az a személy, aki az SR.-ben foglaltak szerint uniós intézménnyel fennálló vagy korábban fennállt jogviszonya alapján nyugdíj-biztosítási átutalásra vagy visszautalásra jogosult,

c) túlélő hozzátartozó: az a személy, aki az elhunyt uniós tisztviselő után az SR. alapján nyugdíj-biztosítási átutalásra vagy visszautalásra jogosult,

d) nyugdíj-biztosítási átutalás: a Magyarországon levont, illetve befizetett, az öregségi, hozzátartozói kockázatra (a továbbiakban együtt: öregségi kockázat) vonatkozó valorizált járulékösszegeknek, illetve a magán-nyugdíjpénztári egyéni számlaegyenlegnek az SR. VIII. melléklete 11. cikkének (2) bekezdése szerinti átadása,

e) nyugdíj-biztosítási visszautalás: az uniós intézménynél szerzett nyugdíjjogosultság biztosításmatematikai egyenértékének az SR. VIII. melléklete 11. cikkének (1) bekezdése szerinti átadása a Nyugdíjbiztosítási Alapnak, illetve magyarországi magánnyugdíjpénztárnak,

f) járulékfizetési felső határ: a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény 24. §-ának (2) bekezdése szerinti jövedelemhatár, illetve nem teljes év esetén annak arányosított összege,

g) az uniós intézmény által levont járulék: az uniós tisztviselő jövedelméből az uniós intézmény által az SR. alapján öregségi nyugdíj céljából levont és az uniós tisztviselő javára az uniós intézmény által az SR. alapján öregségi nyugdíj céljából befizetett összeg,

h) beszámított jövedelem: a nyugdíj-biztosítási visszautalás során a nyugdíj-biztosítási visszautalással érintett időre megállapított, a társadalombiztosítási

nyugellátás és a magánnyugdíj szempontjából figyelembevételre kerülő jövedelem, amely alapján a nyugdíj alapjául szolgáló átlagkeresetet és a magán-nyugdíjpénztári tagdíjat meg kell határozni.

Nyugdíj-biztosítási átutalás

2. §

(1) Nem kérhető nyugdíj-biztosítási átutalás, ha

- a)* az uniós tisztviselő részére a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tny.) szerinti öregségi nyugdíjat vagy a rehabilitációs járadék kivételével a Tny. 6. § (4) bekezdése szerinti ellátást, vagy
- b)* az uniós tisztviselő után a Tny. szerinti hozzátartozói nyugellátást

állapítottak meg.

(2) A nyugdíj-biztosítási átutalásról hozott jogerős határozat akkor hajtható végre, ha

- a)* azzal szemben bírósági felülvizsgálatot nem kezdeményeztek, és a keresetindítási határidő letelt, vagy a bíróság azt jogerősen már elbírálta, továbbá
- b)* az uniós intézménynek az uniós tisztviselő, illetve túlélő hozzátartozójának elfogadó nyilatkozata alapján kiadott, nyugdíj-biztosítási átutalásra történő felhívása a nyugdíj-biztosítási átutalás során hatósági ügyekben eljáró szervhez megérkezett.

(3) A nyugdíj-biztosítási átutalást a Nyugdíjbiztosítási Alap, illetve az uniós tisztviselő magán-nyugdíjpénztári egyéni számlájának egyenlege tekintetében a magánnyugdíjpénztár terhére, forintban kell teljesíteni.

(4) Ha a nyugdíj-biztosítási átutalás megtörtént, nyugdíj-biztosítási visszautalás hiányában az uniós tisztviselő és utána más személy az (1) bekezdés szerinti ellátásra, valamint magán-nyugdíjpénztári szolgáltatásra a nyugdíj-biztosítási átutalással érintett időre nem jogosult.

3. §

(1) A nyugdíj-biztosítási átutalás összegének meghatározása során – a (2) bekezdésben nem említett esetben – az uniós tisztviselő jövedelme után levont, illetve – ha a Tny. szerint a szolgálati idő megszerzésének feltétele a nyugdíjjárulék megfizetése – megfizetett, a biztosított és a foglalkoztató által fizetendő, az öregségi kockázatra vonatkozó, kormányrendeletben meghatározott mértékű járulék vehető figyelembe. A nyugdíj-biztosítási átutalás összegének meghatározása során nem

vehető figyelembe a foglalkoztató által fizetendő járuléknak a járulékfizetési felső határt meghaladó jövedelem után számított része.

(2) Ha az uniós tisztviselő korábban nyugdíj-biztosítási visszautalással élt, a nyugdíj-biztosítási visszautalással érintett időre a nyugdíj-biztosítási visszautalás összegét kell figyelembe venni.

(3) A nyugdíj-biztosítási átutalás összegét úgy kell meghatározni, hogy az (1)–(2) bekezdés szerint kiszámított éves összegeket évenként – kormányrendeletben meghatározott módon – valorizálni kell, majd a valorizált éves összegeket össze kell adni, és ehhez hozzá kell adni az uniós tisztviselő magán-nyugdíjpénztári egyéni számlájának – a nyugdíj-biztosítási átutalás teljesítésének az uniós intézmény felhívásában megjelölt időpontjában fennálló – egyenlegét, ha az uniós tisztviselő magánnyugdíjpénztár tagja vagy halálakor tagja volt.

Nyugdíj-biztosítási visszautalás

4. §

A nyugdíj-biztosítási visszautalásról szóló határozat akkor hajtható végre, ha az uniós intézmény a nyugdíj-biztosítási visszautalás összegét a Nyugdíjbiztosítási Alapnak átutalta.

5. §

(1) Nyugdíj-biztosítási visszautalás során szolgálati időként – a (2) bekezdésben nem említett esetben – az uniós intézmény által igazolt szolgálati időt kell figyelembe venni. Ha az adott évben az uniós intézmény által levont járuléknak az uniós intézmény által igazolt szolgálati időre számított havi összege nem éri el az adott év január 1-jén érvényes kötelező legkisebb munkabérre számított nyugdíjjárulék (tagdíj) és nyugdíj-biztosítási járulék együttes összegét, szolgálati időként csak az uniós intézmény által igazolt szolgálati idő arányos része vehető figyelembe.

(2) Ha az uniós tisztviselő korábban nyugdíj-biztosítási átutalással élt, a nyugdíj-biztosítási átutalással érintett időre a szolgálati időt úgy kell meghatározni, mintha a nyugdíj-biztosítási átutalásra nem került volna sor.

6. §

(1) Ha a (2) bekezdésben nem említett esetben az uniós intézmény által levont járulék

a) eléri a járulékfizetési felső határra számított nyugdíjjárulék (tagdíj) és nyugdíj-biztosítási járulék együttes összegét, a járulékfizetési felső határnak megfelelő összeget,

b) nem éri el a járulékfizetési felső határra számított nyugdíjjárulék (tagdíj) és nyugdíj-biztosítási járulék együttes összegét, az uniós intézmény által levont járulékból a nyugdíjjárulék (tagdíj) és a nyugdíj-biztosítási járulék törvényi mértéke alapján számított összeget

kell beszámított jövedelemként figyelembe venni.

(2) Ha az uniós tisztviselő korábban nyugdíj-biztosítási átutalással élt, a nyugdíj-biztosítási átutalással érintett időre a beszámított jövedelmet úgy kell meghatározni, mintha a nyugdíj-biztosítási átutalásra nem került volna sor.

7. §

(1) A nyugdíj-biztosítási visszautalás során a Nyugdíjbiztosítási Alapot

a) a korábban nyugdíj-biztosítási átutalással nem érintett időre az uniós intézmény által levont járuléknak, illetve a (2) bekezdés szerinti esetben annak – a nyugdíjjárulék és a nyugdíj-biztosítási járulék, illetve a tagdíj törvényi mértéke alapján számított – arányos részének, de legfeljebb a járulékfizetési felső határra számított nyugdíjjárulék és nyugdíj-biztosítási járulék együttes összegének, és

b) a korábban nyugdíj-biztosítási átutalással érintett időre a Nyugdíjbiztosítási Alapból történt nyugdíj-biztosítási átutalás összegének, valamint

c) az *a)–b)* pont szerinti összegek hozamának

együttes összege illeti meg.

(2) Ha az uniós tisztviselő magánnyugdíjpénztár tagja vagy halálakor, illetve – ha korábban nyugdíj-biztosítási átutalással élt – a nyugdíj-biztosítási átutaláskor tagja volt, vagy a nyugdíj-biztosítási visszautalás időpontjában a magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló 1997. évi LXXXII. törvény (a továbbiakban: Mpt.) 3. §-ának (1) bekezdése alapján pályakezdőnek minősül, a magánnyugdíjpénztárt

a) a korábban nyugdíj-biztosítási átutalással nem érintett időre az uniós intézmény által levont járulék arányos részének, de legfeljebb a járulékfizetési felső határra számított tagdíj összegének, és

b) a korábban nyugdíj-biztosítási átutalással érintett időre a magánnyugdíjpénztárból történt nyugdíj-biztosítási átutalás összegének, valamint

c) az *a)–b)* pont szerinti összegek hozamának

együttes összege illeti meg.

(3) Ha a nyugdíj-biztosítási visszautalás összege magasabb, mint a Nyugdíjbiztosítási Alapot és a magánnyugdíjpénztárt megillető összeg, a fennmaradó összeget az uniós tisztviselőnek, illetve túlélő hozzátartozójának választása szerint

- a)* az általa megjelölt magánnyugdíjpénztárban vagy önkéntes nyugdíjpénztárban vezetett egyéni számlájára kell utalni, vagy
- b)* részére forintban, egy összegben vissza kell téríteni.

Adatkezelés

8. §

(1) A nyugdíj-biztosítási átutalás és visszautalás során a hatósági ügyekben eljáró szerv – a nyugdíj-biztosítási átutalással és visszautalással kapcsolatos feladatainak teljesítése céljából – kezelheti

a) az uniós tisztviselő és túlélő hozzátartozójának természetes személyazonosító adatait, a lakóhelyére, tartózkodási helyére és magán-nyugdíjpénztári tagságára vonatkozó adatokat,

b) az uniós tisztviselő munkavégzésre irányuló jogviszonyaira, jövedelemmel, díjazással járó keresőtevékenységeire és egyéb nyugdíjjárulék-fizetéssel fedezett jogviszonyaira, foglalkoztatójára, szolgálati idejére, keresetére, jövedelmére, valamint a levont és befizetett járulékokra – ideértve az uniós intézmény által levont járulékot is – és ennek hozamaira vonatkozó adatokat,

c) nyugdíj-biztosítási átutalás esetén az uniós tisztviselő magán-nyugdíjpénztári egyenlegére vonatkozó adatokat,

d) az uniós tisztviselő és túlélő hozzátartozója közötti, a kérelem alapját jelentő hozzátartozói viszonyra vonatkozó adatokat,

e) a nyugdíj-biztosítási átutalás, illetve visszautalás összegére vonatkozó adatokat,

f) a 7. § (3) bekezdésében foglaltakra vonatkozó adatokat.

(2) A nyugdíj-biztosítási átutalás és visszautalás során a hatósági ügyekben eljáró szerv átadja

a) az uniós szervnek az (1) bekezdés *a)–b)* pontjában meghatározott, a nyugdíj-biztosítási átutalással, illetve visszautalással összefüggő adatokat, valamint nyugdíj-biztosítási átutalás esetén a nyugdíj-biztosítási átutalás összegére vonatkozó adatokat,

b) a magánnyugdíjpénztárnak az (1) bekezdés *a)–b)* és *d)–f)* pontjában meghatározott, a nyugdíj-biztosítási átutalással, illetve visszautalással összefüggő adatokat.

(3) A magánnyugdíjpénztár – a nyugdíj-biztosítási átutalással és visszautalással kapcsolatos feladatainak teljesítése céljából – kezelheti a (2) bekezdés *b)* pontja alapján átvett adatokat, valamint az uniós tisztviselő és túlélő hozzátartozójának az Mpt.-ben meghatározott, a nyugdíj-biztosítási átutalással, illetve visszautalással

összefüggő egyéb adatait. A magánnyugdíjpénztár a nyugdíj-biztosítási átutalás és visszautalás során a hatósági ügyekben eljáró szervnek átadja az uniós tisztviselő és túlélő hozzátartozójának magán-nyugdíjpénztári tagságára vonatkozó adatokat, továbbá nyugdíj-biztosítási átutalás esetén az uniós tisztviselő magán-nyugdíjpénztári egyenlegére vonatkozó adatokat.

(4) A nyugdíj-biztosítási átutalás és visszautalás során a hatósági ügyekben eljáró szerv adatkezelésére egyebekben a Tny. rendelkezéseit, a magánnyugdíjpénztár adatkezelésére egyebekben az Mpt. rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

Záró rendelkezések

9. §

(1) Ez a törvény a kihirdetését követő második hónap első napján lép hatályba.

(2) Azt a személyt, akinek a nyugdíj-biztosítási visszautaláshoz való joga 2004. május 1-je és e törvény hatálybalépése között nyílt meg, e jog megnyílásától a visszautalás időpontjáig terjedő időre – a központi költségvetés terhére – hozamjótérítés illeti meg. A 7. § (1) bekezdése szerinti összeg meghatározása során a hozam nem vehető figyelembe.

(3) Ha a hozamjótérítésre jogosult személynek a nyugdíj-biztosítási visszautaláshoz való jog megnyílása és e törvény hatálybalépése közötti időponttól kezdődően Magyarországon nyugellátást állapítottak meg, azt kérelmére a nyugdíj-biztosítási visszautalás során elismert szolgálati idő és a beszámított kereset alapján újra meg kell állapítani, és a különbözetet visszamenőlegesen, az évenkénti emelésekkel növelt összegben ki kell fizetni, feltéve, hogy az így kiszámított nyugellátása a korábban megállapított nyugellátásánál magasabb összegű.

(4) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy

a) a valorizációs szorzószámokat a Központi Statisztikai Hivatal által utoljára közzétett adatok alapulvételével minden év márciusában,

b) a nyugdíj-biztosítási átutalás során az egyes években figyelembe vehető, öregségi kockázatra vonatkozó járulékmértékeket, valamint a nyugdíj-biztosítási átutalás összegének meghatározásával kapcsolatos egyéb részletes szabályokat,

c) a nyugdíj-biztosítási átutalás és visszautalás részletes eljárási szabályait, valamint a nyugdíj-biztosítási átutalás és visszautalás során a hatósági ügyekben eljáró szervek kijelölését,

d) a (2) bekezdés szerinti hozamjótérítés részletes szabályait

rendeletben állapítsa meg.

10. §

Ez a törvény az Európai Közösségek tisztviselőinek személyzeti szabályzatáról és egyéb alkalmazottainak alkalmazási feltételeiről szóló, 1968. február 29-i 259/68/EGK, Euratom, ESZAK tanácsi rendelet VIII. melléklete 11. cikkének való megfelelést szolgálja.

Módosuló törvények

11. §

A társadalombiztosítás pénzügyi alapjairól és azok 1993. évi költségvetéséről szóló 1992. évi LXXXIV. törvény

a) 4. §-a (2) bekezdésének első mondatában az „egyéb kiadásra használható fel” szövegrész helyébe az „egyéb kiadásra – ideértve a külön törvény szerinti nyugdíj-biztosítási átutalás során a Nyugdíjbiztosítási Alapot terhelő összeg fedezetét – használható fel” szöveg,

b) 4. §-a (3) bekezdésének *g)* pontjában a „bevételeként elszámolt összeg” szövegrész helyébe a „bevételeként elszámolt összeg és a külön törvény szerinti nyugdíj-biztosítási visszautalás során a Nyugdíjbiztosítási Alapot megillető összeg” szöveg

lép.

12. §

A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja tv.) 7. §-ának (1) bekezdése a következő *jj)* alponttal egészül ki:

*[A jövedelem kiszámításánál nem kell figyelembe venni a következő bevételeket:
j) azt az összeget, amelyet]*

„*jj)* az Európai Unió tisztviselőinek és más alkalmazottainak nyugdíj-biztosítási átutalásáról és visszautalásáról szóló 2010. évi ... törvény 7. § (3) bekezdés *a)* pontjában foglaltaknak megfelelően a magánnyugdíjpénztár, illetve az önkéntes kölcsönös nyugdíjpénztár a tag egyéni számláján jóváír;”

13. §

Az Szja tv. 28. §-ának (1) bekezdése a következő *b)* ponttal egészül ki:

[Egyéb jövedelem különösen]

„b) a magánszemély által az Európai Unió tisztviselőinek és más alkalmazottainak nyugdíj-biztosítási átutalásáról és visszautalásáról szóló 2010. évi ... törvény 7. § (3) bekezdés b) pontjában foglaltaknak megfelelően megszerzett bevétel,”

14. §

A Tny. 22. §-ának (1) bekezdése a következő d) ponttal egészül ki:

[Keresetként, jövedelemként kell figyelembe venni:]

„d) az Európai Unió tisztviselőinek és más alkalmazottainak nyugdíj-biztosítási átutalásáról és visszautalásáról szóló törvény alapján meghatározott beszámított jövedelmet, ha a Nyugdíjbiztosítási Alapot megillető összeget a Nyugdíjbiztosítási Alapnak átutalták,”

15. §

A Tny. 38. §-ának (1) bekezdése a következő j) ponttal egészül ki:

[Szolgálati időként kell továbbá figyelembe venni]

„j) az Európai Unió tisztviselőinek és más alkalmazottainak nyugdíj-biztosítási átutalásáról és visszautalásáról szóló törvény alapján a nyugdíj-biztosítási visszautalás során elismert szolgálati időt, ha a Nyugdíjbiztosítási Alapot megillető összeget a Nyugdíjbiztosítási Alapnak átutalták.”

16. §

Az Mpt. 3. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) A pénztartásági jogviszony létrejön az Európai Unió tisztviselőinek és más alkalmazottainak nyugdíj-biztosítási átutalásáról és visszautalásáról szóló 2010. évi ... törvény 1. §-ának e) pontjában meghatározott nyugdíj-biztosítási visszautalás esetén a természetes személy által választott magánnyugdíjpénztárral, amennyiben az uniós tisztviselő pénztartásági jogviszonya korábban – a 23. § (1) bekezdésének k) pontjában foglaltak szerint – szűnt meg. Ebben az esetben a tagsági jogviszony megszűnésére, illetve e bekezdés szerinti létrejöttére a 24. § (3) bekezdésében,

valamint a 89. § (4) bekezdésében meghatározott jogkövetkezményeket nem kell alkalmazni.”

17. §

Az Mpt. 22. §-ának (1) bekezdése a következő *c)* ponttal egészül ki:

[A tagsági jogviszony kezdő időpontja,]

„*c)* a 3. § (8) bekezdésében foglaltak szerint keletkező pénztártagsági jogviszony esetén a magyarországi magánnyugdíjpénztárral létesített első pénztártagsági jogviszony kezdő időpontja azzal, hogy a tagsági jogviszony időtartamának meghatározása során a nyugdíj-biztosítási átutalás és a nyugdíj-biztosítási visszautalás között eltelt időtartamot is figyelembe kell venni.”

18. §

Az Mpt. 23. §-ának (1) bekezdése a következő *k)* ponttal egészül ki:

[A pénztártag tagsági jogviszonya]

„*k)* az Európai Unió tisztviselőinek és más alkalmazottainak nyugdíj-biztosítási átutalásáról és visszautalásáról szóló 2010. évi törvény 1. §-ának *d)* pontjában meghatározott nyugdíj-biztosítási átutalás esetén a nyugdíj-biztosítási átutalás teljesítésének az uniós intézmény felhívásában megjelölt időpontjában”

[szűnik meg.]

19. §

Az Mpt. a következő 62/B. §-sal egészül ki:

„62/B. § A 62/A. §-ban meghatározott jóváírási mérték számítása során a pénztár az Európai Unió tisztviselőinek és más alkalmazottainak nyugdíj-biztosítási átutalásáról és visszautalásáról szóló 2010. évi ... törvény 7. § (3) bekezdésének *a)* pontjában meghatározott összeget nem veheti figyelembe, annak teljes összegét a fedezeti tartalék javára kell jóváírni.”

20. §

Az egészségügyi hozzájárulásról szóló 1998. évi LXVI. törvény 5. §-ának (1) bekezdése a következő *h)* ponttal egészül ki:

[Nem kell megfizetni a százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulást a következő jogcímenek keletkező jövedelmek után:]

„*h)* a magánszemély által az Európai Unió tisztviselőinek és más alkalmazottainak nyugdíj-biztosítási átutalásáról és visszautalásáról szóló 2010. évi ... törvény 7. § (3) bekezdésének *b)* pontjában foglaltaknak megfelelően megszerzett bevétel.”

Indokolás

az Európai Unió tisztviselőinek és más alkalmazottainak nyugdíj-biztosítási átutalásáról és visszautalásáról szóló törvényjavaslathoz

Általános indokolás

Az EU-tisztviselők nyugdíjtranszferét a többször módosított 1968. február 29-i 259/68/EGK, Euratom, ESZAK tanácsi rendelet (Staff Regulations, azaz Személyzeti Szabályzat, a továbbiakban: SR.) szabályozza. Az SR. a Magyar Köztársaság 2004. évi Európai Unióhoz történt csatlakozásával a magyar jog részévé vált. Jelen törvényjavaslat lehetővé teszi az SR. sajátos szabályainak alkalmazását magyar uniós alkalmazottak esetében is. A törvényjavaslat azoknak a személyeknek az esetében állapít meg keretszabályokat, akik az Európai Unió tisztviselőivé váltak vagy a jövőben válnak, valamint a velük egy tekintet alá eső uniós alkalmazottakra és túlélő hozzátartozókra. A törvényjavaslat, a korábban szerzett nyugdíjjogoknak a tagállami kötelező nyugdíjrendszerből az EU tisztviselői nyugdíjrendszerébe történő átváltását és átutalását, valamint az uniós tisztviselői pályát követően, az EU nyugdíjrendszeréből a nyugdíjjogok tőkeértékének a hazai kötelező rendszerbe való visszafogadását szabályozza. A törvényjavaslat tartalmazza a kapcsolódó szabályok módosítását is annak érdekében, hogy az SR. és a magyar szabályozás minden tekintetben összhangban legyen.

Részletes indokolás

Az 1. §-hoz

A törvényjavaslat többnyire az SR.-re utalva meghatározza a legfontosabb fogalmakat, és ezzel megteremti a kapcsolatot az SR. jogintézményeivel.

A 2. §-hoz

Az SR. az európai uniós tisztviselőket azzal a joggal ruházza fel, hogy a tagállami nyugdíjrendszerben megszerzett nyugdíjjogosultságuk biztosításmatematikai egyenértékét az európai uniós tisztviselőinek nyugdíj-biztosítási intézményébe átutalhatják. Ezzel a joggal az elhunyt európai uniós tisztviselők hozzátartozói is élhetnek, akiknek a házastársa az európai uniós szolgálat alatt hunyt el. Az átutalást követően, az összeg alapján az SR. szabályainak megfelelő tisztviselői szolgálati időt számítanak ki az érintettnek, amely a majdani európai uniós tisztviselői nyugdíját növeli.

Aki nyugellátásban részesül, nem élhet ezzel a lehetőséggel, mivel számára már magyar nyugellátást megállapítottak, kifizetése megkezdődött, arról lemondani nem lehet. Amennyiben az SR. alapján önálló nyugdíjra nem lesz jogosult, az európai uniós intézményeknél megszerzett nyugdíjjogosultság visszautalása kérhető a hazai rendszerbe, a

visszautalt összeg alapján magasabb összegű magyar nyugellátást, magán-nyugdíjpénztári járadékot állapítanak meg számára.

A nyugdíj-biztosítási átutalásról hozott határozattal szemben jogorvoslati jog gyakorolható, a határozat végrehajthatóságára az európai uniós szabályokkal és gyakorlattal összhangban a törvényjavaslat különös rendelkezéseket tartalmaz. Ha a határozat végrehajthatóvá válik, és a nyugdíj-biztosítási átutalásra sor került, az átutalással érintett időszakokkal és ellátásokkal kapcsolatban az érintett magyar nyugdíjjogosultsága megszűnik.

Az átutalás forintban történik, az uniós szabályok alapján ezen összeget a Bizottság által a költségvetés végrehajtása érdekében havonta meghatározott átváltási árfolyam alapján, az átutalás regisztrálásának havában érvényes árfolyamon kell euróra váltania az illetékes közösségi intézménynek.

A 3. §-hoz

A nyugdíj-biztosítási átutalás összegének meghatározása az érintett javára megfizetett, illetve az érintett és az őt foglalkoztató által a járulékplafonig befizetett járulékok alapján történik. A járulékok öregségi és hozzátartozói kockázatra jutó mértékének meghatározására a Kormány kap felhatalmazást. A járulékmértékek alapján kiszámolt éves összegek valorizálásával azok jelenértékét kell összegezni. Ha a jogosult magánnyugdíjpénztár tagja, a nyugdíjátutalás összegét növeli a magán-nyugdíjpénztári számlájának egyenlege. Ha a tisztviselő aktív pályáját az európai unió tisztviselőjeként kezdte, már szerzett az SR. alapján nyugdíjjogosultságot, és ennek visszautalását kérte korábban, a nyugdíj-biztosítási átutalásnál erre az időszakra vonatkozóan azt a visszautalt összeget kell figyelembe venni, amelyet a Nyugdíjbiztosítási Alapba, illetve a magánnyugdíjpénztárba átutaltak.

A 4-5. §-hoz

Az SR. az európai uniós tisztviselőket azzal a joggal ruházza fel, hogy a közösségi nyugdíjrendszerben megszerzett nyugdíjjogosultságuk biztosításmatematikai egyenértékét tagállami nyugdíjrendszerbe átutalhatják, amennyiben nem szereznek jogosultságot az SR. alapján nyugellátásra. Öregségi nyugdíjra a legalább 10 éves szolgálati idővel rendelkező uniós tisztviselő jogosult. Aki már elmúlt 63 éves vagy a szolgálat érdekében történt a nyugdíjazása, az a szolgálati idő hosszától függetlenül jogosultságot szerez.

Az Európai Unió valamely intézményében töltött szolgálati idő alapján a visszautalt összeg a hazai, kötelező nyugdíj-biztosítási rendszerben járulékfizetési időszakot alapoz meg. Az egykori biztosított esetében pedig azt az állapotot kell visszaállítani, mintha az Európai Unióban töltött szolgálati idő alatt a hazai kötelező rendszerben lett volna biztosítva.

Nyugdíj-biztosítási visszautalás esetén a szolgálati idő meghatározása az uniós intézmény igazolása alapján történik. Amennyiben a levont járulék és az igazolt szolgálati idő alapján az állapítható meg, hogy a hazai szabályok szerint az egy hónapra eső járulékösszeg – magánnyugdíj-pénztártag esetén a tagdíj – kevesebb az adott évben a minimálbér után fizetendő járulékösszegnél, a szolgálati időt arányosan csökkentve kell megállapítani, így a szolgálati idő az uniós intézmény által igazolt időnél rövidebb is lehet. Ha a tisztviselő az SR. alapján kezdte az aktív pályáját, az Európai Unió valamely intézményénél már szerzett szolgálati időt, és ennek visszautalását kérte korábban a magyar

nyugdíjrendszerbe, az ezen időszakra vonatkozó szolgálati időt akkor is úgy kell kiszámítani, mintha az érintett, a magyar rendszerben maradt volna biztosított. A nyugdíj-biztosítási visszautalásról hozott határozattal szemben jogorvoslati jog gyakorolható, a határozat végrehajthatóságára az európai uniós szabályokkal és gyakorlattal összhangban a törvényjavaslat különös rendelkezést tartalmaz.

A 6. §-hoz

Nyugdíj-biztosítási visszautalás esetén, a magyar nyugellátás alapjául szolgáló évenként nyilvántartott átlagkeresetet abból a levont, befizetett járuléktömegeből és annak hozamaiból kell meghatározni, amit az uniós intézmény a tisztviselő után megfizetett. A nyilvántartott átlagkereset meghatározásánál a magyar járulékfizetési felső határt figyelembe kell venni.

Ha a tisztviselő az SR. alapján korábban már kért visszautalást a magyar nyugdíjrendszerbe, az erre az időszakra vonatkozó átlagkeresetet úgy kell kiszámítani, mintha az érintett a magyar rendszerben maradt volna biztosított.

A 7. §-hoz

Az Európai Unió nyugdíj-biztosítási intézményétől visszautalt összeget a Nyugdíjbiztosítási Alap fogadja, azt magán-nyugdíjpénztári tag esetén a Nyugdíjbiztosítási Alap és a magánnyugdíjpénztár között meg kell osztani. A járulékfizetési felső határig a járulékmegosztás hazai szabálya szerinti arányában részesedik a Nyugdíjbiztosítási Alap és a magánnyugdíjpénztár.

A hazai szabályok szerinti járulékfizetési felső határt meghaladó maradványösszeget az érintett részére, választása szerint, vagy magán-nyugdíjpénztári, önkéntes nyugdíjpénztári befizetésként kell átutalni, vagy egy összegben ki kell fizetni.

A 8. §-hoz

A törvényjavaslat meghatározza, hogy a nyugdíj-biztosítási átutalás és visszautalás hatósági ügyében eljáró szervek és a magánnyugdíjpénztárak az uniós tisztviselő mely személyes adatait kezelhetik. Szabályozott, hogy a hazai és az európai uniós nyugdíj-biztosítási szervek a nyugdíj-biztosítási átutalás és visszautalás esetén, a pénzügyi tranzakció mellett mely adatokat közlik egymással.

A 9–10. §-hoz

A törvényjavaslat átmeneti intézkedésként rendezi azok helyzetét, akiknek joga az SR.-ben biztosított nyugdíj-biztosítási jogosultságuk hordozhatóságához 2004. május 1. és a törvény hatálybalépése közötti időszakban nyílt meg. Az uniós tisztviselői jogviszony megszűnését követően ugyanis az Európai Unió nyugdíj-biztosítási intézménye nem növeli a felhalmozott nyugdíjpénztári egyenleget az esedékes hozamokkal. E személyek kárenyhítésként hozamjöváírásra jogosultak annak érdekében, hogy ne kerüljenek hátrányosabb helyzetbe, mintha azonnal mód lett volna a nyugdíjváromány visszautalására. Nyugdíj-biztosítási visszautalás esetén azok nyugellátását, akiknek a törvény hatálybalépése előtt magyar nyugellátást állapítottak meg, kérelmükre felül kell vizsgálni. Az újonnan megállapításra kerülő és a régi ellátás közötti különbséget, az éves emeléseket is figyelembe véve, az érintett számára ki kell fizetni.

A törvényjavaslat 10. §-a az unió jogának való megfelelést mutatja.

A 11. §-hoz

A módosítás biztosítja a Nyugdíjbiztosítási Alapot érintő átutalások és visszautalások elszámolását az Alap egyéb kiadásai, illetve egyéb bevételei között.

A 12. §-hoz

A személyi jövedelemadó szempontjából nem számít jövedelemnek a visszautalásból a járulékplafonra tekintettel a biztosítottnak visszajáró összeg, amennyiben azt magánnyugdíjpénztárnál, önkéntes nyugdíjpénztárnál vezetett egyéni számlájára utaltatja.

A 13. §-hoz

A személyi jövedelemadó szempontjából bevétel, így adóköteles a visszautalásból a járulékplafonra tekintettel a biztosítottnak visszajáró és döntése alapján részére készpénzben kifizetett összeg.

A 14–15. §-hoz

A törvényjavaslat rendezi, hogy a nyugdíj-biztosítási visszautaláskor elismert szolgálati idő és beszámított jövedelem a társadalombiztosítási nyugdíj szempontjából szolgálati időnek, illetve jövedelemnek számít.

A 16. §-hoz

A módosítás a nyugdíj-biztosítási át-, illetve visszautaláshoz kapcsolódóan a magánnyugdíjpénztári tagsági jogviszonyt rendezi: nyugdíj-biztosítási visszautalás esetén tagsági jogviszony keletkezik az uniós tisztviselő által választott magyarországi magánnyugdíjpénztárral.

A 17. §-hoz

A rendelkezés a nyugdíj-biztosítási visszautalás következtében keletkezett tagsági jogviszony kezdő időpontját határozza meg. A tagsági jogviszony átutalás és visszautalás következtében történő változására vonatkozóan az átlépéssel kapcsolatos jogszabályi korlátozásokat, szankciókat nem kell alkalmazni.

A 18. §-hoz

A módosítás a nyugdíj-biztosítási átutaláshoz kapcsolódóan a magánnyugdíjpénztári tagsági jogviszonyt rendezi: a nyugdíj-biztosítási átutalással a magyarországi magánnyugdíjpénztári tagsági jogviszony megszűnik.

A 19. §-hoz

Amennyiben a nyugdíj-biztosítási visszautalás során az uniós tisztviselő a Nyugdíjbiztosítási Alapot és a magánnyugdíjpénztárt megillető összeg feletti részt a magánnyugdíjpénztárába utaltatja, a pénztár erre az összegre vonatkozóan működési költséget nem érvényesíthet.

A 20. §-hoz

A törvényjavaslat 12. §-ából következően nem kell egészségügyi hozzájárulást fizetni a visszautalásból a járuléklafonra tekintettel a biztosítottnak visszajáró és döntése alapján magánnyugdíjpénztárnál, önkéntes nyugdíjpénztárnál vezetett egyéni számlájára utalt összeg után. A 20. § rendelkezése alapján nem kell egészségügyi hozzájárulást fizetni a visszautalásból a járuléklafonra tekintettel a biztosítottnak visszajáró és részére készpénzben kifizetett összeg után sem.